

Raimonds Pauls – dzīves kāpumi un kritumi

Raimonds Pauls – slavenākais latviešu populārās mūzikas komponists, pianists, vairāku Saeimas sasaukumu deputāts – dzimis Ilģuciemā 1936. gadā. Viņa tēvs bija strādnieks, māte – mājsaimniece, jaunākā māsa Edīte – vēlāk izcila tekstilmāksliniece. Tēvs sapņoja dēlu izskolot par vijolnieku. Raimonds sāka mācīties klavierspēli jau bērnudārzā. Sākoties Otrajam pasaules karam, ģimene pārcēlās uz Vidrižu pagastu, vēlāk atgriezās Rīgā. 1943. gadā viņš sāka mācīties Rīgas 7. pamatskolā. 1946. gadā R. Pauls tika uzņemts desmitgadīgajā E. Dārziņa mūzikas skolā. Pusaudža gados ilgās treniņstundas pie klavierēm bija nogurdinošas. Jaunajam zēnam labāk patika spēlēties ar draugiem, taču vecāku uzstājība panāca savu, pamazām mūzika kļuva par jaunieša pašizteiksmes veidu.

Jau mācoties pamatskolā, R. Pauls spēlēja pavadījumus mākslas vingrotājām, korim, kopš 14 gadu vecuma arī deju ansambļiem, apguva improvizācijas mākslu, sāka komponēt. 1953. gadā viņš iestājās Latvijas Konservatorijas (šobrīd Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija) klavieru nodaļā. R. Pauls spēlēja arī restorānos Rīgā un Jūrmalā, apgūstot džeza klasiku un modes dziesmas. 1956. gadā radio ieskaņota pirmā R. Paula dziesma “Nenosūtītā vēstulīte”. Viņš kļuva par Rīgas estrādes orķestra mūziķi un koncertēja Gruzijā, Armēnijā, Ukrainā. Mūziķis izveidoja savu instrumentālo trio, atskaņoja dzezu. Panākumi mudināja sākt mācības kompozīcijā. R. Paula apprecējās ar Svetlanu, un viņiem 1962. gadā piedzima meita. Līdz 1964. gadam R. Pauls jau bija piedalījies apmēram tūkstoš koncertos Latvijā un PSRS dažādās republikās. Tolaik mūziķis ieguva pagodinošo uzrunu "Maestro".

Taču viņa dzīvē bija kāda vājība, kas draudēja pārvilkt svītru radošajām iecerēm un veiksmīgi uzsāktajai ģimenes dzīvei. Tā bija alkohola atkarība. Tolaik – padomju okupācijas laikos – jaunie mākslinieki nodevās uzdzīvei jeb, kā senāk teica, “bohēmai”. Šāda uzvedība šķita kā savdabīgs protests pret PSRS režīma diktētajām stīvajām attiecībām darbā un publiskajā telpā, kur vajadzēja apdomāt katru vārdu, lai nepateiktu kaut ko komunistiskajai ideoloģijai nepieņemamu. Tomēr pārmērīgi lietojot alkoholu, vairāki mākslinieki, dzejnieki un komponisti sabojāja veselību un kļuva par alkoholiķiem. Viņi nespēja vairs radoši strādāt, izjuka ģimenes. Arī Raimonds Pauls bija to skaitā, kam draudēja straujš karjeras gals. Taču, pateicoties sievas uzstājībai, saprazdams, cik smagā situācijā ir, viņš pieņēma lēmumu ārstēties. Slimnīcā pavadītais laiks nostiprināja apņēmību pilnībā atteikties no alkohola lietošanas, to komponists turpmāk ievēroja. Intervijās viņš pauž atziņu, ka pat pēc 50 gadiem, kas pavadīti pilnīgā skaidrībā, novirzīšanās no uzņemtā kursa – kaut vai iebaudot vienu glāzi alus – var beigties traģiski, atkarība var atgriezties. Ņemot vērā to, ka mūziķu aprindās ballītes ar alkohola lietošanu arī vēlākos laikos nebija reta parādība, komponista savaldīgums un pašdisciplīna ir apbrīnojama. Visus savu spēkus pēc atteikšanās no alkohola R. Pauls veltīja daiļradei un guva milzīgus panākumus.

R. Paula dziesmas kļuva par estrādes žanra etalonu. Viņš sacerēja arī kino mūziku, mūziklu “Māsa Kerija”, kora dziesmas. Viņa dziesmas sāka dziedāt krievu estrādes zvaigzne Alla Pugačova (*Алла Борисовна Пугачёва*), sekoja regulāras uzstāšanās Maskavā un citās PSRS pilsētās, kā arī turnejas Amerikas Savienotajās Valstīs (ASV), uzstājoties slavenajā Kārnegija zālē (*Carnegie Hall*) Ņujorkā, un Kanādā. Viņa vadībā notika starptautiskie jauno dziedātāju konkursi “Jūrmala” un “Jaunais vilnis”. Ar R. Paulu sadarbojās operdziedātāja Elīna Garanča, diriģenti Mariss Jansons, Andris Nelsons u.c. R. Pauls rakstījis dziesmas arī bērnu koriem. Vairāki jaunie mūziķi – Jānis Stībelis, Ance Krauze, Intars Busulis un citi – ir pateicīgi maestro par palīdzību karjeras uzsākšanā. R. Pauls darbojies arī politikā, bijis Latvijas kultūras ministrs un Saeimas deputāts.